

Pardans(k)

ANNIE BAHNSONS 'HELT SOM DE ANDRE' VS 'CRAZY'

... er ikke helt som de andre. Den ene titel er dog alligevel bogstavelig talt; 'Helt som de andre', og sat sammen med den tyske ungdomsfilm 'Crazy', fortælles der to skæbnehistorier, hvor det fysiske handicap sætter sit præg på ungdomslivet, selvforståelsen og mødet med det andet køn.

I Annie Bahnsons 'Helt som de andre' møder vi Leonora, der mangler det ene underben og derfor bevæger sig rundt med en benprotese. Det har været udgangspunktet for hende hele livet, og hun har derfor lært at leve et næsten helt normalt liv med sport og venner. Et almindeligt teenageliv, der kun brydes af besøg hos bandagisterne. Så møder hun August. Drømmen om at finde sammen med ham, får hende i første omgang til at tie om hendes handicap, og snart bliver fortielsen til en løgn. En løgn, der selvfølgelig får konsekvenser for Leonora, der må opleve, at hun både mister veninder, sig selv og sin integritet, samtidig med at hun vinder August. Men kan man få det hele, når man ikke føler sig *hel*?

Modsat Leonora, så skynder Benjamin i 'Crazy' sig med at få fortællingen om hans forskelle overstået hurtigst muligt. Han indleder første dag på den nye kostskole med en remse, der lyder som noget, han har sagt tusindvis af gange; "*Mit navn er Benjamin. Jeg er seksten år gammel, og jeg er krøbling.*" Benjamin er lam i venstre arm og ben og vant til at skille sig ud. Da han starter på kostskolen Neuseelen, er det hans femte skole, og det er aldrig lykkes for ham at finde hverken venner eller kærester. Sådant starter det også ud på Neuseelen, men så finder Benjamin sammen med en gruppe outsiders, der sammen pludselig kan opføre sig som 'almindelige' teenagedrenge.

'Crazy' er baseret på den 16-årige tysker, Benjamin Leberts, selvbiografi om livet som ung og handicappet. Filmen er en stærk og livsbekræftende fortælling om at stå ved sig selv - også når man er anderledes. Titlen er dermed også rammende. Crazy er et ord, som Benjamin sammen med hans outsidervenner gentager og hylder. Dermed fejrer de også alt, der er anderledes - og de forvandler deres egen virkelighed, ved at gøre et minusord til et plusord.

Det forholder sig helt modsat for Leonora. Hun forbliver i minus i al for lang tid, fordi at hun ikke føler sig god nok, hvis hun viser August sit 'hele' jeg. Hun giver ham ikke chancen for at vælge '*hele*' pakken med stump og sår på sjælen, men forsøger i stedet at servere et glansbillede, der ikke er nødvendigt. Leonora er ligesom Benjamin også omgivet af venner, der vil hende det bedste og ønsker, at hun står ved sig selv. Men modsat Benjamin, så lader hun dem ikke få plads. Særligt veninden Vilma, der tydeligt markerer, at hun skal stå ved sig selv: "Det er kun en taber, der ikke vil kendes ved sig selv".

Både Benjamin og Leonora skal lære at leve med, at de ikke er som de andre. Men de skal også lære at forstå, at det ikke betyder, at de ikke kan være, lære, nyde, leve og elskes som andre. Følelsen er, uanset om man er fysisk handicappet eller ej, meget genkendelig for langt de fleste unge mennesker. Ikke at føle sig god nok, rigtig nok eller nok nok. Derfor er de to fortællinger også yderst relevante i udskolingen - måske til at sætte ord på det at være anderledes og sætte egen virkelighed i relief?

Har man mod på en danskforløb med titlen 'At være anderledes', så kan de to titler eksempelvis suppleres med den fantastiske billedbog 'Bello' af Mette Eike Neerlin, der måske nok er til de yngste, men som er fyldt med fremragende fortolkningsmuligheder i både tekst og billeder. Den finder I her; <http://via.mitcfu.dk/46227336>. DR Ultras debatprogram 'Handicappet' vil også være en oplagt medløber; <http://via.mitcfu.dk/TV0000034196>. Annie Bahnsons 'Helt som de andre' finder I her; <http://via.mitcfu.dk/54857012> og filmen 'Crazy' instrueret af Hans-Christian Schmidt her; <http://via.mitcfu.dk/CFUFILM1076366>.